

Κι'ό ξύλινος ό βλάξ,ό Περικλέτας,
τήν Δόξα τήν άντίκριμα κι'έφετος
όάν πέρου και όάν πρόπερου μονάχη
νά μελετά τήν κάθε φειδομαχίη,
και βλέπωντας παντού όάν κουκουβάγια
τών φειττουό και γλίφη τάποφάγια.

Εκδρομής έπιτυχής, σύμπροσξής και συμμαχίας.

Τύριαν από τήν Πόλι
έκδρομής άγαπητό,
λάμποντες,άκτινοόόλο,
κοτσόνατοι, δυνατοί.

Μ'έρωτήματα πολλά
τους έόκότη,ένιας κι'άλλος
της'Αθήνας παπαγάλος :
πός περάσατε,καλά ;

Τι καλά περάσαμε,
μόνο πού'ξεράσαμε
λίγο'στην Μαρίόρα...
τι βροχή τι μπέραι!

Γιά βαλτίσας και γιά όάκους είχαμε πολλούς τρεχάλαις,
έρευνας και τά λαπά,
κι'έμπερδούθη με της άλλαις
κι'ή βαλτίσας του Παπά,
κι'έκειμήθη κι'ό Παπάς με τήν μαύρη ρεδιόγκοτα
κι'έμακάριε κι'αυτός Σύνταγματών καθιστότα.

Πλήν έδωα κι'ό Δαμιάντης,όταε καμμά βαλτίσας,
όταε κανένα όάκκο και καμμά χρυσή καρτίτσα,
Δέν'μιλάτε,βρέ παιδιά;
πλήν κανέναν τουμουδιά.

Τι μεγάλ'όποδοχή!..
όσασαός όι κάθε βήμα,
κι'άλλάζαν με τήν βροχή
τά ψηλά καπέλα σχήμα,
και μ'αυτήν από'ψηλά
είχαν γίνει χαμηλά.

Ήρχοντο μικροί μεγάλοι,
καθεμιά τών Ροδιμ γαλιάνδρα,
σοματαία κύρυφατα.

Κι'είχαμε μαζί τόν Ράλλη,
όχι της Βουλής τόν άνδρα,
μά τόν άλλον τόν βαφέα.

Ήρχοντο κι'αυτός νά κάνει διαφήμιση'στην Πόλι
τουό μεγάλου του Βασιέου κι'έν βαφαίς άκτινοόόλαις,
κι'έκανε κι'αυτός δουλειάς,
κι'έτρωγε και κατελιαίς.

Γιά τούτη τήν όποδοχή πού γλώσσα και μοιάς;
όποιος έπηγε'στην Στανμπούλ λογίεται μακάριος,
κι'ό Παπαμχαλόπουλος τήν πέτσιε καλά,
έπηγε μόνον έκδρομής κι'ήλθε Ρεφενρεόόαρος.

Τών Νεοτούρκων όλοι μας'θαμάξαμε τή κίνημα,
μόναχο με τήν σύμπροξή θά κάνουμε χάρη,
και τόν Σουλτανό πήγαμε νά δούμε τού προσκυνήμα
και μας'χαίρτερος κι'αυτός από τή παραθύρι.

Τήν Ίωμα τήν κραταίν Μεγαλειότητά του,
μάς ειπε και παρλαίσι νά κάνουμε'μπροστά του.

Τότε δη τότε,βρέ παιδιά,μάς ειχε πιάσει τρέλλα,
τότε πετάχτηκαν'ψηλά μαντύλια και καπέλα,

Τότε κι'έμεις'φονάξαμε:χαλάλι'ότο ταξείδι!..
μόνο πού δέν'μας'φίλησε,
και Τούρκιστι μάς'μίλησε,
μά δέν'κατάλαβε κανείς έκτός του Καραλίβη.

Κι'ό Τελετάορχης,ό Γκαλήης όι κάθε κουτομώγια
τουό κραταίος του Πατισαχ έξήγησε τά λόγια,
πού όι κανένα σήμα δέν'κάνει τόν βαρό
και φαίνεται'ότο πρόσωπο πός'μοιάζει του Σουρξή.

Κι'έλεγε κι'ό Περικλέτος:τι περίεργο κι'αυτό,
μέ Καλίφη Σηλεστό
κι'ό Σουρξής νά'μοιάξη τόσο...μη κανέναν σας θαρρξή
χωρετάδες πός του κάνω...
βάλτε φέσι'στον Σουρξή
και θά'δείτε τόν Σουλτανό.

Κι'ό Σουρξής άνεκραύαζε χαιρών:
εύλογοίτε,όκαι τών πατέρων.
Τού Χαμίτ τήν εικόνα κυτάξω,
τήν δική μου κι'έκεινος κυτάξαι...
τι τμη και γιά'μέ,πού τού μοιάξω,
τι πμη και γιά'αυτόν,πού μου'μοιάζει.

Τι λόγους δέν'άκούσαμε,τι ρητορείας έπη,
κι'ό κύριος Τοκατιάν, 'Αρμένης καθώς πρέπει,
ότο ζαχαροπλαστέιο του μάς ειπε νά τή στρώουμε
κι'έκει νά τρώμ'έλεθερα χωρίς και νά πληρώνουμε.

Δέν είχαμε γιά τίποτα καμμά φροντίδα κι'έννοια,
κι'ό Βασιέόδης ό πολός
κι'όμογενής μας προσφιής
μάς ειχε δώσει δωρεάν άμάξια κρουσταλλένια,
και όός του κι'έγυρξάμε χωρίς λεπτά:γιά άγώγια
κι'έχάσκανε'ότο δρόμα μας τρανοί και σκυλολόγια.

Μ'αίσθημα'άγάνης φλογερών
όι λάσπαις έπηδούσαμε,
τό λιγερών και κοπτερών
μέ Τούρκους,τραγοδοούσαμε,
και'στούς Βουλγάρους,λέγαμε:φουρτονα'ότα μπατζάκια σας,
'ότα νέα σας Βασιλεία και'ότα μεγάλα τζάκια σας.

Κουφέτα κι'άνθη βροχέδων,όλ'όι μαζεδες'μύρισαν
κι'άστραφαν τά Παλάτια,
και μέσα'στην'Αγιά-Σοφιά μέ δάκρυα πλημμύρισαν
πολλών ψυχαις και μάτια.

'Αμμ'τι σας λεί κι'ό Σαμπάχ,πουναι μεγάλο τζάκι...
μά τι φιλά μάς'έβωσε κι'ό Θεοοαός Μουφτής,
κι'ό Καραλίβης έμεινε'στης Σιδρόνης τή Σαντζάκι
και λέγεται πός ότύορα θά γίνη Βουλευτής.

'Αποθώσιος άλήθεια...τι Τοκατιάν πασάτζια,
τι λανού του Βασιέόδης,τι λαός έμπερδούσε...
λόγο κι'ό Μουφτής ό φίλος έβγαλε'στά Δαρδανέλια,
μά τόν Ίβιο λόγο πάλι μάς τόν ειπε και'στην Πόλι.
Και τού'φονάσαν κι'έκεινοι,και τού'φονάζαν κι'αυτοί:
Ξαναπέτομας τόν Μουφτή.

Και ξανάθαμ'έδω πέτρα νά μάς πέρνουν τά μοιάς
κάθε τόσο μ'έρωτήσιαι:
πός περάσατε,καλά...
μην ρεμερούσιν, έπίσης.
Και ξανάθαμ'έδω πέτρα μέ πηλό και μέ βροχή,
μά κανείς κι'έδω δέν'βήγαιε νά μάς κάρ'όποδοχή.